

Ministerul Finantelor Publice

Agentia Natională de Administrare Fiscală

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Călărași

Biroul Asistență pentru Contribuabili

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Ploiești

Str. Eroilor nr.6-8 Calarasi

Tel: 0242.311072

Fax: +0242.315.267

Email: Asistenta.CL@mfinante.ro

PREVEDERI LEGALE PRIVIND INSOLVENTA PERSOANELOR FIZICE

În Monitorul Oficial nr. 436 din 13 iunie 2017 a fost publicată Hotărârea Guvernului nr. 419 pentru adoptarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice, cunoscută și sub denumirea de legea falimentului personal. Această lege, deși adoptată în 2015, va intra în vigoare odată cu normele metodologice de aprobare, începând cu data de 1 august 2017.

Insolvența debitorului persoană fizică este definită de lege ca acea stare a patrimoniului caracterizată prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor, pe măsură ce acestea devin scadente. Insolvența se prezumă a exista prin efectul legii atunci când debitorul nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori, după trecerea unui termen de 90 de zile de la scadență.

Prevederile legii se aplică persoanelor fizice, cu excepția celor care administrează o întreprindere, care sunt în stare de insolvență și nu există probabilitatea de a redeveni, într-o perioadă de maximum 12 luni, capabile să-și execute obligațiile cu menținerea unui nivel de trai rezonabil pentru sine și pentru persoanele pe care le au în întreținere. Quantumul total al obligațiilor scadente trebuie să fie cel puțin egal cu valoarea-prag stabilită de lege, respectiv 15 salarii minime pe economie.

Legea nu se aplică persoanelor care au fost condamnate definitiv pentru săvârșirea unor infracțiuni de evaziune fiscală, de fals, a unor infracțiuni intenționate contra patrimoniului, persoanelor care au fost concediate în ultimii 2 ani din motive ce le sunt imputabile, persoanelor care deși apte de muncă, nu au depus eforturile necesare pentru a-și găsi loc de muncă, sau care au

acumulat datorii noi și au determinat ajungerea în stare de insolvență cu intenție sau din culpă.

Procedura de insolvență se poate desfășura prin mai multe forme, respectiv: procedura administrativă pe baza planului de rambursare a datoriilor, procedura judiciară prin lichidare de active și procedura simplificată de insolvență. Aceasta din urmă se aplică în situația în care suma totală a datoriilor debitorului este de cel mult 10 salarii minime, iar respectivul debitor nu are bunuri sau venituri urmăribile și are peste vârsta standard de pensionare.

Procedura de insolvență se aplică de organe precum comisia de insolvență, instanțele judecătorești și lichidatori.

Debitorii persoane fizice pot iniția procedura de insolvență prin depunerea unei cereri de deschidere a procedurii pe bază de plan de rambursare a datoriilor. Cererea se depune la comisia de insolvență constituită la nivel teritorial din reprezentanți ai Autorității pentru Protecția Consumatorilor, Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și reprezentanți ai Ministerului Finanțelor Publice, în județul în care debitorul și-a avut domiciliul cu cel puțin 6 luni înaintea depunerii cererii.

Dacă debitorul consideră că situația sa financiară este iremediabil compromisă și un plan de rambursare a datoriilor nu poate fi pus în aplicare, acesta poate solicita direct instanței judecătorești competente deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active, care va fi pusă în executare de un lichidator.

În vederea determinării criteriilor pentru stabilirea unui nivel de trai rezonabil pentru debitorul aflat în procedura insolvenței, actul normativ stabilește elemente precum: valoarea coșului lunar minim de consum, prețul utilităților, alimentelor și produselor de bază, componența și structura familiei debitorului, existența unor situații speciale de sănătate, exigențele minime pentru locuit, cheltuielile minime legate de funcționarea unui vehicul indispensabil, valoarea minimă a cheltuielilor profesionale, structura pieței forței de muncă și altele asemenea.

Actul normativ mai stabilește totodată că ședințele de conciliere între creditor și debitor trebuie să servească exclusiv intereselor legitime ale părților și că niciuna din părți nu poate impune celeilalte părți o soluție.

Se consideră infracțiune fapta debitorului de a înștrăina, ascunde, deteriora sau distruge valori sau bunuri din patrimoniul său, de a falsifica înscrisuri ori de a invoca acte sau datorii fictive.

Pentru cererea de deschidere a procedurii de insolvență nu se datorează taxă judiciară de timbru.